

מִים רַבִּים

שְׁעוּרִים שְׁנָאֶמְרוּ
עַל יְדֵי מוֹרְנוּ רֹאשׁ חִישִׁיבָה שְׁלִיט"א

גליון ג'
חודש טבת
תשפ"ו

הוקלטו והושמעו לנשי אנשי שלומינו לחיזוק הבית היהודי

שיעור פרשת שמות פ"ה

3

שיעור פרשת ויגש פ"ו

13

שיעור לפרשת שמות תשפ"ה

ימי השובבי"ם

השנה, אפשר להמחיש את זה למוח שלנו, למשל למוצר מסויים שאנחנו מאוד רוצים לקנות, וממתינים לתקופה שאז יש סיל, ומוכרים את זה במבצע, זה יותר זול, אבל בכל השנה אפשר להשיג את זה, אותו דבר זה במצוות תשובה, כעת זה זמן שיותר קל להשיג את זה, **האריז"ל גילה לנו כמה צריך לצום כדי לתקן כל עבירה ועבירה, אבל רבינו גילה לנו שלא צריך לצום, ועלינו מוטל עבודה אחרת בימי השובבי"ם כדי לתקן את הפגמים, בשובבי"ם נתקן את העבירות במידת השמחה, על ידי ששמחים עם הקב"ה, ושמחים עם המצוות שהקב"ה נתן לנו, בזה אנחנו זוכים לתיקון שובבי"ם.**

עבודות הבית בשמחה

ובפרט הדבר נוגע לנשות ישראל, לאמהות היהודיות שהקב"ה בחר בהן לגדל את הדורות של עם ישראל, הקב"ה האמין בכן ונתן לכן את הזכיה להביא דורות ולגדל אותם, לתת להם אוכל, להשכיב את הילדים,

הודו לד' כי טוב כי לעולם חסדו, נכנסנו כעת לימים גבוהים מאוד, ימי השובבי"ם, הפרשיות של: שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים, הן ששה שבועות מאירים עד מאוד, ובשנה מעוברת יש שמונה שבועות, יש גם תרומה ותצוה, ובשנה זו יש לנו ששה שבועות אלו שהן ראשי תיבות שובבי"ם, **והצדיקים שראו מה קורה בשמים, גילו לנו שהן שבועות קדושים מאוד, עד כדי כך, שכעת אפשר לשוב בתשובה בצורה קלה ומהירה יותר ואף על חטאים שבכל השנה כולה מאוד קשה לשוב עליהן בתשובה.**

תיקון שובבי"ם - על ידי שמחה

צריך להבהיר שבכל השנה כולה אפשר לשוב בתשובה, תמיד אפשר לשוב בתשובה, ואסור להתבלבל כששומעים על זמן מסויים שזה זמן מסוגל יותר לשוב בתשובה, שלא יחשבו שאי אפשר לשוב בתשובה כל

להשי"ת ומדברים מהשי"ת, והיא חושבת לעצמה, מה יהיה איתי, למה אני רחוקה מזה, מחשבות כאלו מפילים לעצבות, היצר הרע יודע היטב איך להפיל, והבן אדם לא קולט שמי שעומד מאחורי זה, זה הס"מ בעצמו.

אי אפשר לדעת כלום מבחוץ

עצם זה שמראים לאדם להסתכל על פלוני, זה כבר מראה שזה לא מצד הקדושה, יש פסוק באיוב 'קטן וגדול שם הוא', גם הקטן וגם הגדול כולם יגיעו בסוף לשם, לבית החיים, גם העשיר וגם העני, גם המוצלח וגם הבטלן, כולם מגיעים לבית החיים, ר' נתן היה חוזר על פסוק זה, אבל היה אומר פשט אחר, 'קטן וגדול שם הוא', **מי הוא קטן באמת ומי הוא גדול באמת יראו רק שם, רק בעולם האמת ידעו מי הוא באמת גדול ומי הוא באמת קטן, אי אפשר לדעת מי מבחוץ מי ירא שמים באמת, אף אחד לא יודע מה קורה בתוך מוחו של אדם, אף אחד לא יודע מה קורה עם האדם בינו לבין קונו, רק למעלה יראו את החשיבות שיש לנו, כמה טרחנו והתייגענו למען השי"ת, ועל אף היצר הרע הקשה שיש לנו שגורם לנו כל יום לשכוח מהקב"ה, וגורם לנו כל יום לכעוס,**

לקלח את הילדים, לחתל אותם ולהלביש אותם, לשלוח אותם לתלמוד תורה ולבית ספר ולהמתין להם כשחוזרים, **ואם תעשו את זה בשמחה, הקב"ה יכפר לכם על כל החטאים.**

לא להישבר מאחרים שעובדים את ד'

מוהרא"ש כותב אין ספור פעמים בספר 'אשר בנחל' שהרבה יותר קל לצום מאשר להיות בשמחה, יותר קל ללכת למקווה קרה כקרח, מאשר לשבת בבית עם כוס תה חם ולהיות בשמחה, המצוה הכי קשה זה להיות בשמחה, **עם מה להיות בשמחה? עם הקב"ה.** היצר הרע מגיע לאדם ומבלבל לו את הראש להפיל אותם לעצבות, ומי מדבר כשהוא מגיע ליהודים יראי השם, אותם אפשר הרבה יותר קל להפיל לעצבות, כי היצר מגיע עם איצטלא דרבנן ונראה כמו פרומער, למה זאתי באמת צדקת ואילו את כל כך רחוקה מזה, מי שלא מלאה ביראת שמים לא איכפת לה מבבלולים כאלו, **אבל מי שיש בה יראת שמים ורוצה שיהיה בה יראת שמים, נופלת מאוד מהר בדברים כאלו, כשהיא רואה אחרות שיש להם ביטול**

שכנות מנהלות בית יהודי, אחד גרה למעלה אחד למטה, אחד לא יודעת מה רוצים ממנה בעבודות הבית, זה אכילה גסה, היא עושה את זה בכח, ולא מכוונת על כלום, העיקר לדחוף את החיים ולעשות מה שצריך, והשניה עושה אותו דבר, אבל יש לה תיאבון לזה, ויש לה כוונה לזה, **היא רוצה לעשות רצון השם, למה היא עושה את כל זה, כי כך הקב"ה רוצה, כששואלים אותה מה מטרת החיים, התשובה היא שהיא רוצה לעשות את רצון השם, ועל זה זוכים למחילת עוונות וכפרת עוונות בימי השובבי"ם, שזוכים על ידי השמחה.**

השמחה תלויה רק באדם עצמו

איך זוכים להיות בשמחה, אשה יכולה לחשוב לעצמה אני עכשיו עצובה, אבל אולי בעלי יכנס וישמח אותי, אולי החברה שלי תענה לי לטלפון ותשמח אותי, אולי כשנסע לאיזה מקום שם אהיה בשמחה, **צריך לדעת ששמחה לא תלויה לא בבעל ולא בחברה ולא בנסיעה לאף מקום, השמחה תלויה באדם עצמו, הוא חייב לבקש על זה מהקב"ה: רבש"ע תעזור לי להיות בשמחה, רבש"ע תעזור לי שאזכור את החסדים שאתה עושה לי, רבש"ע**

וגורם לנו כל יום לראות רק את הרע, ובכל זאת אני ממשיכה לעבוד הלאה ולתת לבעלי ולילדיי את כל צרכיהם ולחייך אליהם.

מצוות צריכות כוונה

נשים יקרות, נכנסנו עכשיו לזמן יקר מאוד, שבועות גבוהים מאוד, צריך להתחזק בשמחת המצוות, להיות בשמחה, יש הלכה בקרבן פסח, שיכול להיות שני אנשים אוכלים בליל פסח כזית מהקרבן פסח אחד ליד השני, שניהם עשו את הברכה 'ברוך אתה ד' אקב"ו על אכילת קרבן פסח', אבל יש הבדל עצום בין השניים, אחד אוכל עם תיאבון והוא רעב, ואחד כבר אכל המון לפני זה והוא מלא וזה אצלו אכילה גסה הוא מכניס את זה בכח לפה אין לו שום תיאבון, הראשון יצא ידי חובתו, והשני לא יצא ידי חובתו, חז"ל אומרים אותו דבר על תקיעת שופר, שני אנשים עוברים ליד בית כנסת, ושניהם שומעים את הבעל תוקע אומר את הברכות ותוקע, אחד חושב א מחיה בדיוק רציתי לשמוע שופר והוא מאזין ורוצה לקיים את המצווה ויצא, והשני לא חשב לצאת, הוא שמע אותו דבר מה שהחבר שלו שמע, אבל אם לא כוון לצאת לא יצא, שני

הם נשארו לישון בשדות, ממש מה שקורה היום, הבן אדם כל כך שקוע בעבודה והוא לא מגיע הביתה בלילה, יש לו מיטה במשרד, ורק הקב"ה בעצמו יודע מה קורה שם, והוא לא מגיע הביתה, **הנשים האלו היו יכולות לצאת למחאה ולשביתה, אבל אומרים חז"ל שהנשים הצדקניות הלכו לבעליהן בשדה והביאו להם מים לרחוץ רגליהם והביאו להם אוכל טוב, שושי ודג שיבוטא וכו',** אני לא יודע אם הבעלים הכירו טובה לזה, לא כתוב במדרש מה עשו, לכאורה הם נרדמו בשדה מיד ולא התייחסו אליהן, כי הם עבדו מאוד מאוד קשה בשדה והיו מלוכלכים בעפר, אבל הנשים הצדקניות מסרו נפשן לבתים שלהם, והמשיכו להביא דורות להקב"ה ולגדלן במסירות נאמנה.

אין מה לקנא

בשיר השירים כתוב 'תחת התפוח עוררתיך', וכתוב במדרש, שהנשים הצדקניות הולידו את ילדיהם תחת עצי התפוח, ובזכות הנשים הצדקניות נגאלו, הם לא חיכו שהבעל יגיע הביתה לתת להם את התשומת לב, הן הלכו להתייחס אליהם ולעזור להם, **אשה לא יכולה להיות בשמחה אם**

תעזור לי להסתכל על הטוב שאתה עושה לי, הרי הקב"ה מלא רחמים ועושה רק טוב.

הקב"ה מציל אותנו מגזירות

אין לבן אדם מושג איזה נסים ונפלאות הקב"ה עושה איתו בכל רגע ורגע, כמה גזירות נוראות שיש על האדם, והקב"ה מציל אותנו, לפעמים הקב"ה לוקח איזה מצוה שאשה עשתה במסירות נפש לפני שנה, כששמרה על ההלכות על קדושת הבית במסירות נפש כי כך פסק לה הרב, וכעת זכות זה מציל אותה מהגזירה שנגזרה, אחרי זה שוב גזרו עליה שמשוהו יקרה לה, ומוציאים את הכיבוד אם שעשתה לפני שלש שנים ומצילים אותה, צריך להיות בשמחה על ההכרת הטוב שיש לנו מהקב"ה, הנשים שמחכות שהבעל יגיע הביתה להגיד לה מחמאה, לא יכולות לזכות לשמחה, צריך לשמוח עם הקב"ה.

מסירות נפש של נשים צדקניות

נכנסנו עכשיו לשבועות שקוראים את הפרשיות של מצרים ויציאת מצרים, אי אפשר לתאר את גדולתן של הנשים במצרים, פרעה גזר גזירה נוראה שהיהודים לא ילכו בלילה הביתה,

היא תחכה שבעלה תשמח אותה, שבעלה יקנה לה מתנה, היא צריכה בעצמה לבקש על זה ולעבוד על זה, רבש"ע תעזור לי להיות בשמחה, רבש"ע תעזור לי שלא אקנא באף אחד, כשמסתכלים החוצה ורואים שלפלוני יש את זה, פלוני בשמחה, זה שקר אחד גדול, אי אפשר לדעת מה קורה שם, אין להתפעל מזה ששומעים מישהי שמספרת איזה שלום בית טוב יש לה, בדרך כלל מי שמספרת לאחרים על השלום בית שלה, צריכה רפואה גדולה, אומרים לה יפה 'ברוך השם', אבל זה מאוד טיפשי לדבר מזה, בואו נדבר מהחכמים, בואו נדבר עלינו, למה אנחנו מקנאים בפלוני ופלוני וחושבים שלהם יש שלום בית, זה כזה שקר וכזה טיפשי, כי אין מה לקנא באחרים.

שאתה עושה לי, רבש"ע תעזור לי לראות את החסדים, הרי אתה נותן לי את הנשימה, אתה נותן לי את הראיה, יש לי נס שיש לי עיניים ויש לי פה ויש לי אף ויש לי ידיים ורגליים, ואני יכולה ללכת ולחזור, מה קשור שבעלי לא מתנהג בדיוק איך שרציתי, למה אני צריכה להיכנס למצב רוח רע שבעלי עסוק עם הטלפון שלו, למה אני צריכה להיות במצב רוח רע שהוא לא מדבר איתי אלא עם חבר שלו בטלפון, כמובן שאם הוא ידבר איתי יהיה לכולנו טוב, אבל כעת אני תלויה רק בהקב"ה, השמחה שלי קשורה להקב"ה, ואת זה צריך לתקן בשובבי"ם, לבקש מהקב"ה לזכות לאמונה להרגיש את הקב"ה ולהפסיק להסתכל על אחרים.

להתפלל על שמחה

שמחה לא קשורה לבעל וגם לא קשורה לילדים, יש כזה דבר אצל הנשים שממש מתחננות לילד בן 3, שיגיד שהוא אוהב את האמא, זה לא מביא שמחה, מידת השמחה קשורה ביני לבין קוני, אם אבקש על זה כל יום, אזכה לזה, **רבש"ע תעזור לי להיות בשמחה, תעזור לי שכבר אראה את הטוב**

ברסלב זה הספרים והשיעורים

יש כאלו שאומרים שפלונית חסידת ברסלב אמיתית, רבש"ע עד מתי תהיה הקטנות הדעת הזאת, אני מבין שמקורב חדש חושב כך, כשאני התקרבותי למוהר"ש היה לי מוח כזה קטן, וחשבתי שפלוני אברך חשוב, ופלוני אברך חשוב, הראש הישן שלי של לפני ההתקרבות חשב כך, ושמחתי שראיתי

שלי, ואז יכול להיכנס כל מיני מחשבות של כפירה רח"ל, או שהאדם חושב שהתפילה לא עוזרת, התפילה בדרך זה באמת לא עוזרת, **אסור להתפלל מתוך מרמור, צריך להתפלל מתוך הודאה והכרת הטוב**, ב"ה הילדים יצאו בבוקר לתלמוד תורה ובית ספר, ומתיישבים להתבודד, לא מתחילים לבכות שבעלי עושה כך והילדים עושים לי כך ואמא שלי עושה לי כך, ולהתאנח שוב ושוב, אלא מתחילים להודות להקב"ה על החיים הטובים.

קדושת הבית

יש עוד משהו שאני רוצה לדבר בימי השובב"ם, הפרישות בבית היהודי זה היפך הקדושה, כמובן שאסור לדבר בחוץ על שום דבר שקורה בבית, זה ניבול פה ממש, אם מישהי מגיע ומתחילה לשאול על דברים פרטיים, אין חובה לבייש את פלונית, אבל לסיים מהר את השיחה, ולא לדבר מילה אחת מהבית, ניבול פה הוא איסור כל כך נורא וחמור, חז"ל אומרים שזה חידוש עצום, שאף שלא חידשו כלום, עצם זה שאמרו את זה בפה, זה איסור שגורם לצרות החמורים ביותר, חז"ל אומרים [שבת לג.] הכל יודעים כלה למה

שלש אנשים שנראים חשובים, **והאמת הוא שחסידות ברסלב לא קשור לאיך האדם נראה, חסידות ברסלב קשורה לספרים לשיעורים ולדרשות ולמי שמקיים את העצות**, בימי השובב"ם צריך לבקש על זה, להבין ולהכיר שלא יהיה איכפת לנו מאחרים, אני לא רוצה להיקרא אשה חשובה ולעשות עבודות גדולות, אני רוצה לשבת בבית על כסא נח ולהגיד רבש"ע תודה לך על החיים שלי, רבש"ע אתה כל כך טוב בשבילי, אני מודה לך על הכל.

להודות ולא להתלונן

כמובן שצריך לבקש מהקב"ה, אבל בקשות חייבים להגיע יחד עם הודאה, כי כשבן אדם נכנס ל'בקשות' הוא יכול מזה לבד להגיע לעצבות, רבינו אומר בספר המידות 'על ידי התבודדות שאינה כראוי אפשר להגיע לכעס', בן אדם זוכה כבר לעשות התבודדות, הוא יוצא למרפסת ומדבר עם ד', ודווקא על ידי זה הוא נכנס לעצבות וכעס, וכל זה כי הוא לא יודע איך לבקש מהקב"ה, כי בקשות צריכים להיות קשורים ותלויים להודאה, אחרת האדם רק מתלונן למה אני כל הזמן מבקש ואף אחד לא מקשיב לתפילות

רוצה לשנן עכשיו, שבכל בית יהודי חייבים שיהיה לוח יהודי עם הזמנים, ששם יוכלו לרשום כל מה שצריך לרשום בנוגע ההלכות, אני יודע שכולם שומרים את ההלכות כמו שצריך, אבל בנושא הלוח והימים יש קצת זלזול וצריך מאוד להקפיד על זה, ולכבוד שובבי"ם נחדש את עצמינו בחשבון הלוח.

תיקון שובבי"ם אצל רבינו

ד' יעזור לנו לקיים את השובבי"ם של רבינו, אני מגיע מבית שהיו צמים בימי השובבי"ם, ואני גם צמתי הרבה בשובבי"ם גם כשהייתי בחור וגם כשהייתי אברך, אבל ראיתי שאני לא מגיע עם זה לאף מקום, **וזכיתי והגעתי למוהרא"ש וגילה לנו את דברי רבינו, שלא לצום אלא להיות שמח במצוות**, ולא להסתכל על אחרים, לא לקבל חלישות הדעת מאחרים לא לצד זה ולא לצד זה, לא להתפעל ולחשוב שרק פלונית זכתה להיות באמת ברסלב, כי ברסלב הן הספרים והעצות, **ולא להתפעל אם רואים אנשים חלשים שקוראים לעצמם ברסלב, כי מותר לכל אחד להגיע לרבינו, רבינו הוא רופא**, וכמו שאני לא מתפעל כשאני לבית חולים ורואה שם כל מיני אנשים חולים, לא איכפת לי

נכנסת לחופה אבל המנבל פיו אפילו חתמו עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכין עליו לרעה ומעמיקין לו את הגיהנום. על אף שהאדם אמר מה שכולם יודעים וחושבים, עצם הדיבור הנורא גורם שלא יצא מהגיהנום, מצד אחד הבית היהודי קדוש ונורא מאוד ואסור להחמיר בפרישות יתירה, אבל מצד שני יש להיזהר שהדבר ישאר בתוך הבית בפנים, זה לא משהו שמדברים מזה עם אחרים.

קדושת שובבי"ם

חייבים להתנהג בבית בצניעות, אסור שיהיה חלון פתוח לאחרים, יש אנשים חולים שעומדים להסתכל בחלון אחר, שובבי"ם לא אומר ח"ו להיפרד בבית אלא ההיפך להתפייס בבית, אבל בצניעות, צריך להיזהר שכל הבית יהיה שמור בקדושה וצניעות, וצריכים להתנהג בצניעות גם בפני בני הבית, תינוק קטן בעריסה זה כלום, קדושת שובבי"ם זה לא פרישות, אלא שהבית יתנהל בקדושה וטהרה וצניעות, וכמובן שחייבים לשמור על הלכות הבית היהודי, וכלל ישראל נוהגים בימים אלו לחזור על ההלכות, והלכה אחת אני

על המיטות

ב"ה כל לילה לפני שהילדים הולכים לישון, הם רוקדים על המיטות וכו', ואני עשיתי חשבון פשוט, כמה כבר עולה מיטה, שלש מאות דולר, אם הם ירקדו על זה במקום שזה יחזיק מאה שנה זה יחזיק רק עשרים שנה, הרי הם כבר רוקדים על זה כמה שנים ובינתיים לא קרה כלום, ולפי החשבון יוצא שאני משלם על זה בערך רבע דולר לשבוע, וזה יותר זול מאשר לקחת אותם כל יום למקום שרוקדים על טרמפולינה, אני זוכר שהייתי צריך פעם להתארח עם משפחתי אצל מישוה, כבר עברו יותר משלש עשרה שנה, אבל אני ואשתי לא יכולים לשכוח את הקולות שהיה שם כל השבת על הילדים שלא ירקדו על הספה, שירקדו וזהו, כמה זה כבר עולה, זה שווה את הכסף.

לא להילחץ מדירה חדשה

אני לא אאריך אבל עוד סיפור קטן, לפני שנים רבות נכנסנו עם הבחורים לבנין חדש לעשות שם את הישיבה, ושאלתי שם את הבן של הבעל הבית, מה קורה איתכם, איך אתם מסכימים להכניס בחורי ישיבה לבנין חדש, נכון שהבחורים בברסלב עדינים, אבל סוף סוף זה

מי שוכב בחדר מיון, אני הגעתי לרבינו להירפא, כל אחד הגיע עם המחלה שלו לרבינו, אל תקבלו חלישות הדעת מאף צד, אני החשוב בברסלב וכולם חשובים בברסלב.

לעשות חסד

יש עוד דבר אחד שנוגע לימי השובבי"ם, לעשות חסד, אם אפשר לעשות חסד עם שכנים זה מצוה גדולה, אם שכנה מתקשרת שיש לה איזה מקרה חירום והיא חייבת לרוץ לרופא, אולי את יכולה להוריד את הילד שלי מהאוטובוס כשחוזר מהתלמוד תורה, **התשובה צריכה להיות, בוודאי, למה לא**, ואם השכנה אומרת שהיא ב"ה מתכוננת לשמחה והיא שואלת אם תוכל להשאיר אצלך את אחד הילדים לכמה דקות, **תעני לה, בשמחה רבה, הרי בין כה יש לי בית עם ילדים, שיהיה עוד ילד**, למי שאין לו ילדים, והם מתכננים להוליד ילד אחד בכל עשר שנים, שם זה באמת קשה להכניס עוד ילד של שכן, אבל אם בין כה הילדים רוקדים על המיטות והורסים את הכל, שיהיה עוד ילד.

לא קרה כלום אם הילדים רוקדים

הגוייות והמקצועיות, ואעפ"כ זה עולה יותר ממה שמשלמים לכל לילה, הן שומרות ומטפלות עם התינוקות וכו', ואפשר להמשיך בזה רק בזכות המתנדבים שלא מחכים שאנחנו נתקשר אליהם אלא מגיעים מעצמם להתנדב.

מה זה ברסלב

אני מתנצל שהשיחה ארכה קצת יותר זמן, אשתדל לקצר, אבל אני מבקש ממכם שוב, לא להתפעל מאחרים, לא להגיד שרק פלונית החשובה היא ברסלב, ולא להתפעל מזה שפלונית לא הולכת בצניעות, תגידי תודה להקב"ה שאת כן הולכת בצניעות, ותרחמי עליה ותבקשי עליה שגם היא תזכה לזה, ברסלב זה רבינו וברסלב זה הספרים והעצות והשיעורים והמכתבים, אם שמעת והקשבת לשיעור אתה בברסלב, **להסתובב כאן ולהיות בטענות על כל אחד זה לא ברסלב, ברסלב זה התבודדות, תוציאו כמה מילים מהפה, רבש"ע תעזור לי**, לא רק לחשוב על זה, אלא להוציא את המילים, תודה לך הקב"ה על כל מה שעשית לי, אבל אני מתחנן אליך תעזור לי עם הילדים, תעזור לי שיהיו לי ילדים, תפילה והודאה ביחד, להודות על כל מה

בחורים, אמר לי היהודי, כמה זמן אני יכול להיות בלחץ על כל נגיעה שמישהו נוגע ומישהו ישבור ומישהו יקלקל, תיכנסו כבר לבנין ותעשו כמה חורים בקיר, ואתחיל לחיות בלי לחץ, אמרתי את זה לאברך שאמר לי שסיים עכשיו לעשות ריצפה חדשה והוא לחוץ מכל פסיעה של הילדים שלו, אמרתי לו קח מברג ותעשה כמה חורים בריצפה ותפסיק להיות בלחץ.

להתנדב בבית החלמה

ואשרי מי שזוכה לעשות ארוחת ערב לשכן שנמצא בקשיים, הרי את בין כה עושה מרק, תכניסי עוד ספל מים, את בין כה צריכה להכין שבת, תכניסי עוד קצת תפוחי אדמה, ועוד קצת ביצים לסיר, ותוכלי לזכות את השכנים שלא יכולים לבשל כעת, ב"ה זכינו לפתוח בית החלמה 'ילד שעשועים', זה במחיר מאוד זול, ואנחנו צריכים לסבסד כל משפחה שמגיעים לנוח שם אחרי לידה, **אבל כל זה יכול לקרות רק בגלל המתנדבים שמגיעים לשם, אחרת לא הייתי יכול להחזיק את זה, אני מודה מכל לב לכל מתנדב ומתנדבת שמגיע לשם, אני משלם שם רק לעובדות**

מבקש ממך הקב"ה שתעשה לי
נס וכעת יהיו לי ילדים, אני מבקש
ממך להיות בריא לגמרי ושיהיה
לי כח לילדים, לילה טוב.

שהיה, הרי הקב"ה לא עושה רע,
אני מודה על זה שלא היו לי ילדים
עד עכשיו, אני מודה על זה שהיו
לי כאבי ראש עד לרגע זה, כי אני
בטוח שזה היה לטובתי, אבל אני

שיעור לפרשת ויגש תשפ"ו

עבודת האמהות

רוח וכו', אחרי זה הפחדים לקראת לידת הילד, אחרי זה הלידה ואחרי זה גידול הילד, כל יום סיפור חדש, יום אחד האף יום אחד האוזן יום אחד השיניים, האמא צריכה לזהות מה כואב לילד, והאמהות צריכות חיזוק רב.

עם הקב"ה הכל יותר קל

אם מכניסים את הקב"ה לתוך העבודה הקדושה, הכל נהפך להיות קל יותר, ראינו לאחרונה בפרשה שיעקב אבינו הגיע ללבן וביקש את רחל לשידוך, ואמר לו לבן אם תעבוד שבע שנים תקבל אותה לשידוך, זה מאוד קל להגיד 'שבע שנים', זה לוקח שניה להגיד, אבל זה לוקח שבע שנים לעשות את העבודה הקשה עם הבהמות בקיץ ובחורף, והתורה אומרת שזה היה אצל יעקב 'כימים אחדים באהבתו אותה', אחרי זה לבן רימה אותו ואמר לו שהולכים לפי הסדר והביא לו את לאה, ואם יעבוד עוד שבע שנים יקבל את רחל, **התורה מעידה שאם יש לבן אדם תכלית הוא לא מרגיש**

חסדי ד' יתברך שאנו זוכים להתאסף שוב להחיות את עצמינו עם החיזוק של רבינו הקדוש, בלי רבינו אי אפשר לחיות, חייבים המון לחיזוק, כל אחד עובר מה שעובר, בפרט אמהות יקרות נשים יקרות שמתייגעות וטורחות עם ילדיהן, קודם אני רוצה להודות ברבים, הייתי בשבועות האחרונים כמה פעמים בבית חולים עם בתי הקטנה, נכנסנו ויצאנו ושוב נכנסנו, ברוך השם שכעת כולם בריאים, **אבל בתקופה זו ראיתי מקרוב יותר את העבודה הקדושה של הנשים הצדקניות, איך שהאמא מטפלת בבת הקטנה שלה, היא כן רוצה לאכול, היא לא רוצה לאכול, האף סתום, עכשיו מטפלים באף, עכשיו במשהו אחר, אין עבודה חשובה מזו, אי אפשר להשיג את זה בכלל, רבינו כבר שיבח את העבודות של הנשים הצדקניות, קודם ממתינים ומצפים מתי כבר יזכו להיוושע, והפחדים שעוברים, ואחרי זה כל החדשים וכו' והמצב**

נפח בנו, ולכן אני חלק מהקב"ה ואמשיך לעשות את רצונו של הקב"ה, כעת רצון השם שאקרא קריאת שמע עם הילדים ואשכיב אותם, ואחרי זה להכין להם בגדים למחר, ומה יהיה אחרי זה? אחרי זה שוב נמשיך לעשות רצון השם, ואחרי זה? אחרי זה נחזיר את הנשמה להקב"ה ונשב בגן עדן, כשמכניסים את הקב"ה לתמונה הכל קל יותר, ואם מתנתקים מהקב"ה באמת לא יודעים מה מחפשים כאן

שותפות עם הקב"ה

אברך אמר לי לאחרונה שהוא ממש באיבוד כוחות, רק נולד להם ילד לאחרונה, וכבר מצפים לשמחה, הוא אומר שהוא ואשתו בכו כמה שעות על זה, קודם הקשבתי לו ונתתי לו לדבר, ואחרי זה אמרתי לו, תקשיב לי, הקב"ה הכניס אותך שוב לשותפות איתו, הקב"ה נתן אימון לך ולאשתך לעשות איתכם שותפות, חז"ל אומרים שלשה שותפים באדם, הקב"ה אביו ואמו, יש כאן נכס רשום על שלשה שמות, על הקב"ה ועל הבעל ועל אשתו, **האם אתה כועס שהקב"ה נותן בך אימון ורוצה להיות איתך שותף,** ואז מתחילים הדאגות מה יגידו

את העבודה הקשה, יעקב אבינו ידע שהוא צריך להינשא לרחל, ולכן לא הרגיש כלל את העבודה, **כשאמא יודעת למה היא עובדת קשה עם ילדיה, היא מקבלת כוחות והכל נעשה קל,** כשהיא מנתקת את עצמה מהקב"ה, הכל מאוד קשה.

מה התכלית - לעשות רצון השם

אנשים שואלים מה התכלית של החיים, מה יהיה מחר ומחרתיים, אני לא כל כך חשבתי על השאלה, אבל אני שומע הרבה אנשים ששואלים את זה, ואז אני חושב למה אני לא חושב מהשאלה הזאת, כי האמת שאם מכניסים את הקב"ה לתמונה לא קשה כלום, כי גם בלי התכלית וגם בלי לחשוב על מחר, צריך לחשוב על היום, למה אני עושה כעת מה שאני עושה כעת, **אני עושה את זה רק כי כך הוא רצון השם, וגם מחר אמשיך לעשות רצון השם, הקב"ה רוצה שאמשיך לחיות ואגדל את הילדים, כשמישהו מתחיל לחשוב מעצמו, באמת קשה לו למה הוא עושה את זה ואת זה, הרי הוא לא רוצה לעשות את זה, אבל אם הבן אדם מבין שאין 'אני', אני חלק מהקב"ה, ויפח באפיו נשמת חיים, כל אחד הוא חלק מהרוח שהקב"ה**

אי אפשר לברוח, הם יצטרכו להתחיל את הכל מהתחלה.

מותר לבעל לחשוב אחרת

מישהי הגיעה בטענות חזקות, למה הייתי צריך להתחתן בצורה כה גרועה, הרי כל כך בכיתי והתפללתי להקב"ה שאני רוצה לזכות לשידוך טוב, ולא קיבלו בשמים אף אחת מהתפילות האלו, לאן אפשר לברוח, כל כך רציתי בית בריא ושמח, ואני מגיעה מבית של הורים גרושים, ולכן כל כך ביקשתי שאצלי יהיה טוב, ולמה לא קיבלו את התפילות שלי, אמרתי להם, **שאם רוצים אפשר לבכות ימים ושנים, אבל צריך לדעת שאין דרך לברוח, כך רצון השם**, וגם צריך לחשוב ולהרהר בטענות האלו כי מי אומר באמת שבעלה כל כך מר, אולי היא מרה, **מי אומר שבעלך צריך לחשוב בדיוק כמוך, אולי מותר לו לחשוב אחרת, זה נכון שאת מאוד חכמה, את כנראה מתוך העשר אנשים הכי חכמים בדור, אבל עדיין מותר לו לחשוב אחרת ממך**, מי אומר שאסור לו קצת לישון מאוחר, מי אומר שהוא חייב ללכת לישון באותו זמן שאת הולכת לישון, ומי אומר שהוא חייב לעבוד את אותה עבודה בדיוק שאת רוצה שהוא

וכו', נו, שיגידו, הרי הקב"ה הכניס אותך לשותפות, איך אתה יכול להיות יותר מבורך ויותר מוערך מזה שאתה שותף כעת להקב"ה, כך צריך בן תורה להסתכל על זה.

אם אין את הקב"ה הכל באמת קשה

כשמכניסים את הקב"ה הכל נהפך להיות יותר קל, ואם שוכחים מהקב"ה באמת לא מובן מה הענין לכבס כל יום כביסה, מה המטרה לבשל כל יום ארוחת ערב, מה המטרה של החיים האלו, זה קושיא חזקה כששוכחים מהקב"ה, באמת לא יודעים בכלל למה נולדו, דיברתי לאחרונה עם יהודי שהבן שלו ברח לו מהבית, ואמרתי לו שידע שהקב"ה אוהב אותו, הוא היה בכזו קטנות הדעת ואמר, הקב"ה לא אוהב אותי, עצם זה שהקב"ה הוליד אותי לתוך עולם כזה זה מראה שהוא לא אוהב אותי, אי אפשר לדון בן אדם שעוברים עליו כאלו נסיונות, **זה באמת קשה מה המטרה שבאנו לעולם, והתשובה היא שאנחנו חלק מהקב"ה ועושים את רצונו**, שומעים לפעמים על אנשים שהולכים לגג גבוה ורוצים להתאבד, מה הם חושבים שאחרי זה יהיה יותר טוב? הרי מהקב"ה

יעבוד בה.

יפה שמקבלים קבלות, אבל היא סך הכל ילדה קטנה שלא הרגישה טוב והיתה חלשה ולא יכלה לאכול ולשתות, וב"ה יצאה מזה, אבל ראיתי מה קורה בבית חולים, הסתובבתי שם שני שבתות, אנשים עם כל מיני מחלות אין להם על מי להתלונן, כולם מבינים שזו גזירת השם וצריך להודות, אותו דבר זה עם בעלך, תדעי שכך הקב"ה רוצה ותתחילי להודות על זה.

להסתכל בעין טובה על הבעל

יש המון מקרים ששמעתי שנשים הודו אחרי כמה שנים, שכל הסבל שסבלו בשנים האלו הן אשמות בעצמן, כי הסתכלו עליו בעין לא טובה, וכל הזמן התלוננו, **וברגע שהתחילו להסתכל עליו בעין טובה הכל התהפך לטובה**, יש הרבה שקלקלו לעצמם את החיים שלהם ושל הבעל, רק בגלל שהוא לא עשה בדיוק כמו שהיא חשבה, כשיש 'אני' בבית, מנותקים מהקב"ה, אף אחד לא חייב לחשוב כמוך, ואם שמעת בשיעורים שאומרים לאברכים שידברו יפה בבית וכו', מי אמר לכן להקשיב לזה, הקשבת לזה וציפית שהוא יתנהג בדיוק מה שאומרים בשיעור, ואחרי זה היו לך אכזבות,

אין על מי להתלונן - רק לקבל את גזירת ד' באהבה

סבתא שלי ע"ה, אמא של אמא שלי, מאוד רצתה שסבא שלי יכנס לכולל ללמוד, אבל הוא היה חסיד סאטמאר, ורביה"ק מסאטמאר זי"ע אמר לו שילך כל יום למנהטן לעבוד שם למכור שעונים, והוא ציית לרבו, והיא לא יכלה לבלוע את זה, היא היתה חסידה גדולה של הצדיק, אבל עד כאן, היא כל ימיה רצתה שהוא ישב וילמד, והאמת היא שהבעל לא חייב לעשות בדיוק מה שהיא רוצה, מי אומר שהוא חייב לחשוב כמוך, ולחלום כמוך, **אפשר לשיר כל היום את השיר 'מר לי מר לי', אבל אי אפשר לברוח מהקב"ה**, ומה יעשה האדם ששוכב בבית חולים עם מחלה נוראית, על מי הוא יפיל אז את הכאב שלו, הרי אי אפשר להפיל את זה לא על הבעל ולא על ההורים ולא על הילדים, על מי יתלוננו עכשיו, מי אשם בזה, הקב"ה ישמור את כולם, וכולם ירגישו טוב בעז"ה, הייתי עכשיו בבית חולים עם ילדה קטנה שהיתה מאוד חלשה, ואנשים אמרו שהם רוצים לקבל קבלות טובות שהיא תבריא, זה מאוד

שזה יהיה רק בתנאי שבכל ערב יהיה אותו מרק ואותו בשר, ד' ישמור אותי אם בכל יום יהיה סוג מאכל אחר, כי אז התלמידים שלי יפסיקו לבשל ויתחילו לקחת משם כל יום, ד' ישמור עלי אם זה יקרה, בקיץ יש נשים שלא בישלו כמה חודשים כי היה להם אוכל במחנה, זה ממש לא בית בריא, ואם יש איזה שמחה ואי אפשר לבשל או שמישהי לא מרגישה טוב, אז הבעל ילך לקחת מבית התבשיל אוכל, אחרי יומיים היא כבר תרגיש טוב, ואם היא תגיד לו להביא שוב מבית התבשיל, הוא לא יסכים כי זה נמאס לאכול שלש פעמים אותו אוכל.

עושים את כל מה שעושים - כי כך הקב"ה רוצה

ואם לא יצייתו לי, ואברכים יקחו אוכל מבחוץ, ולא יבשלו בבית, אני לא אכעס עליכם, אני רק אומר לכם מה שאני חושב שנכון לעשות, ואיך בית בריא צריך להתנהל, מותר לכל אחד לחשוב אחרת ממני, אני נותן את הדרשה רק למי שמעוניין לשמוע מה יש לראש ישיבה להגיד, מי שרוצה לאכול מבחוץ שיעשה את זה, אבל מי שמבינה שצריכים בית בריא, תבשל בעצמה, ולמה

והזקת לעצמך בידיים, תקשיבו למה שאומרים לכן, אם הדרשות שאומרים לאברכים עושות לכן כאבי ראש אל תקשיבו, זה לא העסק שלך אם הוא רוצה לשתות קצת ולעשן קצת ולקרוא מגזינים, זה נכון שאני אומר להם לא לעשות כך, אבל זה העסק שלו, זה לא קשור אליכן, אתם תכניסו את הקב"ה בבית שלכם, ותזכרו שאתם חלק מהקב"ה.

לבשל ארוחות ערב בבית

אני קמה לילדים שלי באמצע הלילה כי זה רצון השם, אני מבשלת כל יום ארוחת ערב כי כך הוא רצון השם, נהיה לאחרונה דבר חדש באמריקה, שלא מבשלים ארוחת ערב, יוצאים לאכול בחוץ, זה בסדר גמור שפעם בתקופה יוצאים לאכול כדי לשנות קצת אוירה ולהתאוויר, אבל אסור שיבנו את הבית בצורה כזאת, אני רוצה שהתלמידים שלי יבנו את הבית בצורה בריאה, שיהיה ארוחת ערב חמה ביתית בכל יום, לפעמים לא מרגישים טוב ולוקחים אוכל מבחוץ וזה בסדר, אני מתכנן בעז"ה לבנות מטבח גדול ב'בית התבשיל' בקרית ברסלב, ושם יבשלו כל יום ארוחת ערב, אבל עשיתי תנאי עם 'בית התבשיל',

פיגא, זה סוג של ביטוי, כל מי שרוצה לשמוע מהעצות של רבינו, תתחזקו באמירת תהלים, תוציאו מחדש את הספר תהלים מהארון, ותתחילו להגיד כל יום קצת תהלים, לפעמים כשרוצים לעשות הרבה, בסוף לא עושים כלום, זה נכון שמי שיכולה לזכות לסיים כל ספר תהלים בכל שבוע, או אפילו פעמיים בשבוע, זה ממש א מחיה, אבל מי שלא יכולה שתגיד מה שהיא יכולה, יש כאלו שעובדים לפי סדר, אם זה מסודר זה טוב, ואם לא הן לא מוכנות להגיד כלום, אז תעשו סדר להגיד כל יום מזמור אחד של תהלים.

לתרגם את התהלים במילים שלנו

באמצע אמירת המזמור תוציאו כמה מילים שלכם, למנצח בנגינות מזמור שיר, שהאף של התינוק לא יהיה סתום, שיר המעלות ממעמקים, שלא יכאב לתינוק השיניים, שהתינוק יכול לישון, שלא יהיה לתינוק עצירות, למנצח בנגינות תודה לך הקב"ה שאתה כל כך טוב אלי, תתרגמו את המילים בשפה שלכם, הבעל שם טוב אמר שכשיהודי מתרגם את התהלים לפי הדברים שהוא עובר, יש מזה שעשועים גדולים בשמים, בתהלים אין את התרגום

לבשל כל יום, כי כך רצון השם, למה לגדל ילדים, כי כך רצון השם, למה מקלחים את הילדים ומחתלים ומכבסים בגדים, הכל בגלל שכך רצון השם, ואם לא מרוצים מאיך שנראים אחרי כל הלידות, מודים להקב"ה על מה שיש, ונזכרים מכל אלו המצפות כבר שנים ארוכות לילדים, ובכל חודש וחודש עוברים את הכאב שוב ושוב, כבר עברו עשרים וחמש שנים מהחתונה שלי, אבל אני לא יכול לשכוח את הבכיות שהיה בכל חודש כשנודע לנו שאין בשורות טובות, לא ידעתי בכלל מה להגיד ואיך להרגיע, וכשיש דאגות של מה יגידו ואיך נראים צריך להיזכר מהכאב שיש לאחרים, וד' יעזור שכולם יושעו בזרע של קיימא.

להתחזק בתהלים

למה צריך את חסידות ברסלב, צריך את רבינו רק כי רבינו נותן לנו אמונה טהורה, רבינו מלמד אותנו להכניס את הקב"ה בבית, ורבינו מלמד אותנו לדבר עם הקב"ה, להודות להקב"ה, אני רוצה לחזק תלמידות בית פיגא, אנשי שלומינו, וכל מי שרוצה לשמוע לדברי רבינו, שלא יחשבו שאני מתכוון רק לתלמידי בית

מה אני עושה, אני אומר ש'כח אייבערשטער, הודו לד' כי טוב, אני יודע שאני בידיו של הקב"ה, והכל נרגע, כמו תינוק שבוכה, ואחרי זה האמא לוקחת את התינוק לידיים, והתינוק מיד נרגע ויושן, כך אנחנו צריכים להרגיש, שאנחנו בידיו של הקב"ה, אנשים חושבים שבברסלב נוהגים כך ונוהגים כך, הכל שטויות, בברסלב לא עושים כלום, בברסלב כל אחד נשאר עם המנהגים שלו, ועם ההורים שלו, ועם המסורה שלו, אבל מתקשרים להקב"ה, ומדברים להקב"ה, אל תעשו שום מחלוקת עם ההורים, תשארו איפה שאתם, ורק תדברו אל הקב"ה.

לדבר עם ד'

דיבור אל ד' זה אורו של משיח, זה מה שמשיח יכניס, שנדבר עם ד', מישהו שאל אותי מה נעשה כשמשיח יבוא ונראה שהוא לא הולך בלבוש חסידי, אלא עם כובע קנייטש ליטאי, אמרתי לו אתה ממש מסכן שהראש שלך מונח בדברי ההבל האלו, האם משיח זה לבוש, כל אחד ילבש כפי שהוריו לבושים, העיקר שידברו עם ד', זה מאוד יפה לראות כאן איך חסידי ברסלב יושבים זה ליד זה, יושבת אשה עם מטפחת,

היחידי שאפשר לכוון, בתהלים אפשר לכוון כל דבר ודבר, אצל כל אחד הכוונה אחרת, אפשר לכוון **'אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים', רבש"ע אני מאוד אוהב אותך, 'ובדרך חטאים לא עמד', רבש"ע תודה על הכל, וכך אפשר לכוון על כל המזמור, 'ובמושב לצים לא ישב', ד' תעזור לי שבעלי כבר יגיע הביתה, הוא כבר אמר לפני שעה שהוא חוזר הביתה, 'כי אם בתורת ד' חפצו', רבש"ע תציל אותי שלא אכנס למצב רוח רע, כי הוא אמר שהוא כבר מגיע, והוא לא מגיע, 'למה רגשו גויים ולאומים יהגו ריק', רבש"ע אני לא רוצה להיות כל כך מרוגזת.**

כדורי הודאה

תודו להקב"ה על הכל, בן אדם שמודה להקב"ה פותחים לו את שערי השמים, ושולחים לו עוד ועוד שפע, מישהו התלונן שלאחרונה יש להם כאבי ראש חזקים וסחרחורות, אמרתי להם שיקחו את הכדורים החדשים, **כדורי 'ברוך השם', טיפות ההודאה, יש טיפות לעיניים, יש טיפות לאוזניים, ולאף, כשמישהו אומר 'תודה לך הקב"ה', הוא לוקח בזה טיפות וכדורים והכל נעלם לו, גם לי יש כאבי ראש וסחרחורות,**

להיות בן אדם עם גוף חזק, ונכנס לו למוח משהו קטן ששובר אותו לגמרי, מה יהיה איתי, אוי, מה יהיה איתי, ומה באמת יהיה? שיום אחד נצטרך להיפרד מהעולם ולתת דין וחשבון, היה פעם יהודי שבנו היה חולה והיה מאוד מפוחד ומבוהל, אמר לו רבינו: **העולם למעלה יותר יפה מהעולם כאן, אין לך מה לפחד**. אחזור על זה שוב, אין לך מה לפחד העולם למעלה יותר יפה מכאן, יושבים למעלה עם הקב"ה בגן עדן, וכעת רוצה הקב"ה שנשב כאן, ד' יעזור לנו שנוכל להתחזק עם העצות של רבינו, ושנוכל להכניס את הקב"ה בתוך חיינו, ולזכור בכל דבר שכך רצון השם.

כל סוגי המטפחות, וכל סוגי השפיצל, ולידיהם יושבת אשה עם פאה, עם כובע ובלי כובע וכל הסוגים, ולכולם יש מטרה אחת ויחידה, לזכור מהקב"ה ולדבר עם ד', מתחזקים שאנחנו אמהות יהודיות שעושות רצון השם, אף אחד לא מעריכה ולא מפחיתה בערכה של חברה שלה, כולם טובים וכולם ילכו כאמותיהם, והעיקר שמדברים אל ד', רבש"ע אני רוצה אמונה חזקה, רבש"ע אני רוצה להיות בשמחה, רבש"ע תעזור לי שלא אבהל משום דבר.

אין על מה לפחד

הגמרא אומרת [בבא בתרא י.] גוף קשה פחד שוברו, יכול

